

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egy évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona.

Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

WITTINGER ANTAL.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők. Nyilttér sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Fölhívás előfizetésre.

A „Köszeg és Vidéke“ 18. évfolyamának III. negyedére, mely július hóval kezdődik, előfizetést nyitunk s tisztelettel kérjük előfizetőinket előfizetéseik megújítására, valamint mind azokat, kik hátralékban vannak, hátralékaik kiegyenlítésére.

Lapunk programját s irányát fejtegetnünk szükségtelen. Az a tizenhét év, mely a „Köszeg és Vidéke“ háta mögött áll, ékebben és ajánlóbban beszél minden frázisnál és egyhangú ígéreteként.

A „Köszeg és Vidéke“ előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.

Félévre 2 frt.

Negyedévre 1 frt.

Vidéki t. előfizetőinket arra kérjük, hogy netalán tévedések elkerülése végett előfizetéseiket egyszerűen e cím alatt sziveskedjenek beküldeni.

A „Köszeg és Vidéke“ kiadóhivatalának — Köszeg.

A „Köszeg és Vidéke“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Az új fogyasztási adók.

— Szesz, cukor, sör —

Azokat a polgárokat, akik nem érnek rá a napi politika hullámcapására figyelni, némi aggodalommal töltötte el az a hír, hogy a magyar képviselőház a legközelebbi napokban új fogyasztási adó törvényjavaslattal foglalkozik majd.

A szesz, cukor és sör esnek az új adónem alá, — tehát olyan fogyasztási cikkek, amelyek a legszélesebb rétegek mindennapi életének csak-

nem nélkülözhetetlen élelmi cikkét képezik s a melyeknek bármily csekély drágítása is a legerősebben belenyul az egyszerűbb polgárság megélhetési viszonyába

Örömmel jelenthetjük azonban, hogy aggodalomra éppenséggel nincsen ok.

Az „új“ adónemek csak a kivetés és a kezelés egyszerűsítése tekintetében újak, de egyébként maradnak a régié az adó eredeti összegében.

Hogy ezt megértjük, ahhoz némileg ismerni kell a mostani adózási rendszert. Még azok is, akik mindennap élnek az egyik-másik fogyasztási cikkel, csak ritkán tudjuk például, hogy annak árában együttesen kétféle adót fizetnek meg: a termelési adót és a fogyasztási adót. A szeszt pl. erős adóval rótták meg a kicstár mindjárt a termelő kamrájában, vagy még az üstben. Mikor aztán onnan kikerült a forgalomba, az illető területen fogyasztási adót róttak rá vagy közvetlenül, vagy közvetve, azaz az adóbérletek útján, melyek a kisforgalomban voltak kénytelen behajtani azt a fogyasztási adót, amelyet a kincstár a bérlet fejében reáják kirótt.

Tehát az eddigi rendszer meglehetősen komplikált volt már csak azért is, mert a szesz, cukor és sör nem mindig ugyanazon az adóterületen fogyasztatik el, mint ahol termeltetett, s így a termelő ország igen sok esetben elesett a fogyasztási adótól, ami ránk, Magyarországra nézve súlyos terhet képezett ez ideig.

Ezt az anomáliát szünteti meg az új törvény.

Nem lesz többé komplikálva a kétféle adó

beszedése, mert a kincstár egyenesen a termelőre veti ki mind a két adónemet, a termelési és a fogyasztási adót együttvéve, s egyuttal megszünteti az adóbérleteket, mint a melyek nem működtek a fogyasztási adó beszedése körül elég sikerrel, vagy pedig erősen drágították az illető fogyasztási cikkekét.

A közönség tehát nincs megróva új adóval, a szesz, cukor, sör egy krajczárral sem lesz drágább s csak talán a kincstár nyerhet némileg a kezelés egyszerűsítésével és tömérdek munkaerő megtakarításával.

Viszont a termelőnek sem lesz drágább a dolog, mert azt az összeget, amivel a kincstár megrója, visszakapja a fogyasztáson, amely persze nem lehet drágább, mint a korábbi bérletek által kirótt fogyasztási összeg.

Népszerűbben magyarázni a dolgot úgy lehetne, ha azt mondjuk, hogy a boltosnál eddig 20 krért vettünk egy adag pálinkát, holott a boltos, aki a regálét bérlő, a termelőtől 12 krért vette. Tehát a bérlő boltos beszedett rajtunk a 12 kron felül 6 krt, mint fogyasztási adót s még 2 krt a saját javára. Ezentúl a boltos 18 krért kapja a pálinkát a termelőtől s eladja 2 kr. haszonnal a maga részére ugyancsak 20 krért, — ami végeredményében egy és ugyanaz.

Már most tehát minden jó volna, ha az újítás nem járna némi galibával.

Az a kérdés merült fel, hogy mit csinálnak azok a városok és községek, amelyeknek a fogyasztási adóbérletekből eddig tetemes jövedel-

TÁRCZA.

Rokkó is szereti.

Irta: Battaazky Lajos.

I.

Tepelka, keresztnevéen Adorján, költő volt. Nagyon különös vala, hogy így történt, de a Sors utjai néha igen különösek. Mert ama rendben, amelyhez Tepelka tartozott, csak igen-igen ritkán szoktak költők előfordulni. — Főfoglalkozására nézve ugyanis diurnista vala. Szürke, egyszerű, közönséges napidíjas, ép olyan, mint a többi, a földművelésügyi miniszterumban. Hosszu barnoszínű gérokkot viselt, bársony gallérral s ez aggodalmasan tiszta és kefélt vala mindig. De kopott és fényes már kissé, noha Tepelka Adorján sohasem dolgozott kabátvédő nélkül. Régen készült azonban, valamikor egy különösen dús remuneráció alkalmával. S azóta hordozta Tepelka Adorján mindig, szélben, viharban, szép és csunya időben egyaránt, úgyis mint költő, úgyis mint napidíjas. E kettős minőség tehát elhervasztotta, kopottá tette a barnoszínű gérokkot, amely pedig szép és előkelő is volt valamikor. Ettől eltekintve azonban aggodalmas tisztaság jellemezte Tepelka Adorján, a költőt. Tiszta és csinos volt a kopott bársonygalléros gérok; felül felül a gallér és a fekete másli is ragyogtak, nemkülönben a kézelő, melyről aggodalmasan le valának metszve a rojtok. A topának fényesek valának, ugyesztintén a köcsöglap is. Róla az idő puszításának nyomát úgyesen és elmésen tüntette el az idején alkalmazott tinta.

Tehát Tepelka Adorján külsejével szemben nem lehetett semmi komoly ellenvetést tenni.

II.

Azonban a költőt nem árulta el eme külső semmiképen. Tiszta, csinos és rendes ember vala Tepelka Adorján, semmi más. De egyszerű, kissé régimódu külömben, mint minden egyéb polgár. Csak aki igen figyelmes szemlélésre méltatta, az, igen, megismerhette a költőt. Mert a szürke, kis, egyszerű embernek nagy dióbarna szemei valának, melyek enyhén, gyermekes csodálkozásal tekintettek a nagy világba. És néha-néha ajka, amely fölött kis szürke bajusz volt gondosan kétfelé fésülve, fájdalmas méla mosolyra huzódott. A beavatottak előtt e jelek kétségtelenül mutatták a költőt. És valóban, ha jól meggondoljuk sejtethet belőlük a jószemű idogen is.

És a kutya! Mert a kis embernek, aki igen egyszerűen él vala, volt egy kutyája is. Rokkónak hívták eme kis állatot. Vajjon miért? Alig hiszem, hogy Tepelka maga meg tudta volna mondani, valamint azt sem, hogy miképen jutott hozzá eme fényes szőrű, okos szemű eb. Nagy jómódban élt Rokkó. Fényes sárgaréz nyakövet viselt, melyen büszkén ragyogott a négyszögletes rézeszám. Már pedig ilyet csak jómódu, előkelő kutyák, rendesen csupán ölebek és doggok szoktak hordani, „akik“ pontosan fizetik az adójukat. Rokkó ugyan csak rattler; de Tepelka kedvelte Rokkót és elhalmozta őt vénülő szívének minden gyöngédségével.

Ime ez is világosan mutatja, hogy költő volt Tepelka Adorján. Mert képzelhetik-e öndök, hogy egyszerű diurnista lévén, támadhattak volna szívében ily különös, balga gerjedelmek? Részemről valóban nem tartom ezt valószínűnek.

Igy Rokkóval. Mint mondtam, ez az eb tárgya volt minden gyöngédségnek. Szeretettel, nem, barátsággal vala ez okos, művészes társa iránt. Valóban Rokkó igen jól étkezett, talán jobban, dúsabban, mint Tepelka ur

maga; és szőre tiszta, fényes volt mindig. Mert ha vesszük, Tepelka urnak hideg és borus életében nem volt rajta kívül talán senkije.

III.

A hivatalba feljárt Rokkó rendesen. Itt ismerte őt mindenki. Megszokták és kedvelték is némileg, noha persze távolról sem úgy, mint maga Tepelka, a költő. Egyszer beteg volt az eb. Az irodafőnök ekkor megkérdezte: Nos, hol van Rokkó? Tepelka boldogan mosolygott. A kis eb tekintélye innen meg volt állapítva. — Hozzá tartozója, hivatalos kiegészítőjévé vált a nagy négyszögű teremnek, melyben dolgozott Tepelka ur, kollegáival. Ezek is szürkéek és egyszerűek voltak és kabátvédőt használtak, mint ő. Korántsem valának azonban oly tiszták és csinosak; költő pedig nem volt közöttük egy sem.

Ah, hiszen többször említettem az ő költő voltát. De valóban az is vala. Valamikor, egy ragyogó tavaszi vasárnapon, a heti újság verset kapott. Románóz volt, epedő, lágy románóz, csengő rimekben, ékesen. Alatta pompázott pedig e név: Tepelka Adorján. Innen tudta mindenki, hogy Tepelka költő. Ő maga pedig boldog és büszke volt. Versének, melyet Ime, okos, jóízű urak lenyomattak, betűiből a reménység illata szállt fel szívébe. Ifjabb is volt még akkor jóval. És irta tovább az epedő románózatokat, a tüzes barkaróákat, a lágy szonettekét, sorra küldvén őket amu laphoz. Azonban nem tudni miért, a heti újság nem közölt többé egyet sem. Az írásokat ezentúl a budai kis esobá kihuzó asztala nyelte el.

De a hivatalban megmaradt Tepelka Adorján a költőnek. Illő tisztelettel tekintenének társai rá; mert hisz ők valóban nem tudtak verset írni, és a másoláson, valamint a politikán kívül egyébhez nem igen értettek.

meik voltak? s mit csinál az a sok ezer család, amely existenciáját a regálebérletnek köszönhet?

Ez a nehéz kérdés akasztotta meg már a bizottsági tárgyalásnál a képviselőket, s csak a pénzügyminiszter világos és gyors felvilágosítása nyugtatta meg a támadó aggodalmakat.

A miniszter kijelentette, hogy állami érdek fűződik ahhoz, hogy az érdektelt városok és községek háztartásában komoly zavarok ne álljanak elő. Ezért már készül az a javaslat is, melynek értelmében az illető, fogyasztási adót bérlő városok és községek megfelelő segítségben fognak részesülni. Természetes, hogy e segítség nem multhatja fölül azt az átlagos jövedelmet, melyet a városok az elmúlt bérleti években kimutattak.

Az egyes adóbérlőkre vonatkozólag a miniszter nem adott annyira kielégítő választ. A szeptember elsejére történő felmondás úgy a törvény, mint a szerződések értelmében jogos. Az emberileg méltányos eljárás csak oda terjedhet, hogy a miniszter kész a felmondási időt az év végéig meghosszabbítani, amikor a szerződés érvénye különben is megszűnik, mert meg nem hosszabbíthatik.

Igaza van a miniszternek! Törvény és szerződés így szól. A méltányosság pedig csak három hónapi türelmet enged.

De ne feledjük el, hogy ezzel több ezer existenciája válik ismét proletárrá s veszti el biztos kenyerét. Az állam szempontjából pedig az sem közömbös, hogy ezzel több ezer biztos adózó polgárt elveszít és a kenyér nélküliek, de kenyérkereset után futkosók roppant tömege tetemesen fog szaporodni.

Akik már vagyont szereztek az adóbérlétekből, azok majd találnak új foglalkozást; de akik a bérletből csupaszon, vagyon nélkül állanak ki, azokra nézve a keserves nélkülözés évei fognak bekövetkezni. A méltányosság azonban ne gombolkozzék be annyira, hogy szűkebbülésnek lássék!

Az új adónak ezt az egyetlen hibáját, meg vagyunk róla győződve: könnyen lehetne korigálni egy kis jóakarattal.

Kapuzárás egy intézetben.

Csendes elvonultságban működik a kolostor falai között a közepi tanítónő-kepezde, mely már annyi derek tanerőt szolgáltatott a társadalomnak. Tanár és tanítvány szerető családot képez, melynek magánéletébe csak ritkán van alkalma egy-egy pillantást vetni a nyilvánosság kíváncsi szemének. De vetett nem régen, vetett mikor az egyházi és világi tanfelügyelő elnökökkel mellett 21 végzett növendék három egymásutáni nap szakadatlan állotta a képeztetés tűzpróbáját, mely eredményét tekintve a legvérmesebb reményeket is felülmulta. Tehetség és szorgalom párosult itt szerető gondos vezetéssel és neveléssel.

Másik alkalom, hogy a nyilvánosság kritikát gyakorolhasson az intézet életrevalósága fölött, f. hó 23-án

Ebéd ideje előtt, a csendes pipázás közben, ha néha irodalmi vita támadt, ekkép fejezték be azt:

— Tepelka majd megmondja. Ő bizonyosan tudni fogja.

Tepelka pedig felémelte nagy, gyerekes szeméit s miközben csendesen simogatta a Rökkó fényes szővét, többnyire valóban meg is oldotta a kérdést.

IV.

— Oh, uram, ön jó embernek látszik! . . . Segítsen rajtam!

Ősz alkony. Tájékat a lánczhidnak ólmos pára lepi be. Alig látszanak belőle az idomtalan éreztöbörök nehéz vonalai. Takarója fehérén olvad bele a locsogó folyam szőles sávjába.

Ime Tepelka. Szaporán, kicsiny, gyors, majdnem ügöző lépésekben halad, nyomában Rökkóval, mely csaholva nyeli a ködöt. Hat óra elmúlt, vége a hivatalnak. Ők pedig gyorsan igyekeznek haza, ki a párás ködből, mert a kicsiny szoba, mely azonban rendez, tiszta és barátságos, messze van még, túl a hidon, benn az apró, rendetlenül összehányt budai házak tömegében. . . .

De a megszólítás oly különös! Tepelka riadtan tekint fel a Rökkó bizalmatlanul vakkan a háta mögött. Azonban csak egy leány. Kicsi halvány és kékszinű fulár ruha van rajta, fején fehér tollas kalap. Igen megviselték ám a csöppesség fazik. Kicsiny, sápadt arczokájából két nagy fekete szem esőleg tekint Tepelkára, a költőre.

— Segítsen rajtam uram. Sem kenyerem, sem lakásom. Két nap óta nem ettem. . . .

Sűrű kövek hullanak a nagy, sötét szemekből. Tepelka, a költő zavarodottan emeli meg a köcsögkálapot, melynek koppadt részei aggodalmasan vannak bekentve tintával. Majd rátekint a leányra. Bizalmatlanul

kinálkozott, mikor is ott a kapuzárást tartották. Igaz ugyan, hogy azok az iskolázó ünnepélyek rendező körülmények között végtelen egyformák: nézd meg az egyiket s foglald meg a másikat, úgy hordja a konvencionális bélyeget homlokán valamennyi, hogy inkább a szülők, hogysem a nagyközönség érdeklődésére tarthatnak számot.

Nem úgy a szt. domonkosrendi apácák vezetése alatt álló közepi tanítónőkepezde. A mit ennek növendékei nyújtottak tanárnőikkel egyetemben, az több, mint a mennyire az érdeklődő közönség számfotott, illetve számitani mert volna. A ki ott volt, hagyott néhány könyvet ott, de hozott magával oly emléket, melynek nyomait nem egyhamar fogja porral letakarni a feledés szellője, szóval igazán méltányos, hogy az említett évzárással szokásunk ellenére az egyszer tüzetesebben foglalkozzunk.

Álljunk meg először is a rajz és kézimunkakiállítás előtt. Valóságos tárháza ez a szebbnél-szebb s remeknél-remekesebb munkáknak, melyek közt a mindennapi élet legszükségesebb tárgyaitól fölfelé a képzőművészetek, nevezetesen a műhímzés és festészet kiváló alkotásai majd mindent föltalálhatunk. Két terem zsúfolásig tömve a növendékek szorgalma, kézügyessége s műfélése kedves bizonyítékaival.

Itt harisnyák, ott fejkötők, itt terítők, ott egyéb kötött vagy horgolt kézimunkák, mindmagaannyi valóságos s. ük-ségletei a mindennapi praktikus életnek. Vagy mit szóljunk a monogrammok varrásáról, melyek között valóságos remekait láttuk az egyszínű dombor-hímzésnek? mit a csipkoverésről, vert sujtásról s egyéb számtalan e szakba vágó ritka ügyességről tanuskodó dolgokról? De igenis meg kell emlékeznünk arról, hogy az intézet vezetői mekkora gondot fordítottak nemcsak a tanítónő, hanem a leendő háziasszony igényeire is: ott látjuk a növendékek sajátkezüleg font kalapjait, önvarrta férfi és női ingeit, színes szövethatát a leggyorsabbtól a legfényesebb kiállításig, valamennyin mégis az előkelő művészi félreismerhetlen jelleggel. Ebben a szobában különösen sok szépet nyújtottak: Krécsy Anna, Ujváry Gabriella, Berényi Kamilla, Horvath nővérek, Höffer Maria stb.

Sorra vehetnők az áttört munkák gazdag kiállítását, hol különösen megkapja figyelmünket a magyar varratás, mely már a maga nemes egyszerűségében is leköt, művészi formájában kedvesebbnél - kedvesebb alakzataival, szebbnél szebb mintáiban s néha fantasztikus alakzataival valósággal elbájoz. Itt is sok nevről kellene megemlékeznünk, kik e teret kitüntek, de hiszen majdnem valamennyi növendék el költözött sorolnunk, mert alig egy-kettő nevével nem találkozunk, kik ha nem is teljes munkákon mind legalább egyes kezdeti darabokon, vagy bámulatosan változatos mintaszalagokon szerepeltek volna.

És a műhímzés? Hogy arról valakinek fogalma legyen, azt látnia kell; látni, mily biztosan kezelik ezek a theoretikus studiumokkal ugyis annyira elfoglalt képezdészek keves szabad idejükben az arany- és selyemfonalat; látni azt a finom árnyalást, melynek nyomában oly természetes hűséggel kelnek életre a legkülönbözőbb művészi formák: virágok, levelek, a renaissance a maga természetes könnyedségével, a barokk-éktímenyek a maguk művészi hajléasaival. Legszébb e nemű alkotások a festői minők, asztalfutók javarészt Krécsy, Ujváry, Berényi, Horváth nővérek, Fokete Gizelától és még sok mástól.

S itt e helyen kedves kötelességet teljesítünk, ha Rácz Jolántha nővérről az igazi elismerés hangján emlékezünk meg, mint aki a kézimunkát oly szakavatottsággal tanította.

Szándékosan hagytuk a rajzokat és festményeket a legvégére. Nehéz volna ezeket sorra venni; nehéz a rajztanárnak, Ludovika nővérnek érdemeit méltatni, ki a maga sokoldalúságával növendékeivel ezt a szép művészetet úgy meg tudta kedveltetni és annak révén képes volt velük annyit produkálni.

A díszítményes rajzokat és a színes ornamentikát, melyek a tussrajzokkal a maguk egyszerű eleganciájával

szinte féltéken. Életében még sohasem fordult elő ilyesmi. De hol van Rökkó? . . .

Ah, Rökkó barátok. Két lábra áll. Nagy szemével — csendes részvét sugárzik belőlük — feltakint a csöpp, kopottas, halvány leányra. Azután nyalogatni kezdi annak fehér, kicsi kezét. . . .

Hirtelen meleg érzések lopóznak Tepelka, a költő, szívébe. Ime, ez apró tetemtés mily elhagyatott és két napja nem evett azonfelül. És Rökkó szereti, amely pedig nehezen ösmerkedik és csak jó emberekhez van ösztöntől sugallt vonzódással.

Segíteni kell a leányon, Tepelka érzi. Habozik egy pillantatig. Majd hirtelen elhatározással karját régi mód szerint, kissé czeremóniásan meggörbítve, atyai hangon szól:

— Jöjjön velem gyermekem . . . segíteni fogok kegyeden . . . Tőlem nincs mit tartania és míg jobban nem talál, megmaradhat nálam.

Móhon kap a leány Tepelka karja után. Kicsi még szepeg, majd lassan letörli könyveit. Elindultak; gyorsan, kocogva iparkodván ki a ködből, át a hidon, a rendetlenül összehányt kicsi házak köze. Rökkó pedig vidáman ugrált előttük. Boldogan csaholva nyelte a nyirkos ködöt.

V.

Tilla, a leány, hamarosan megszokta a gyöngyhegyutcai kicsiny, tiszta szobát. Csöppességével betöltte azt egészen, derűt hozván Tepelka ur, a költő egyhangú, sőt szomorúságosnak mondható életébe.

Dalolt és tánczolt, mert — mint mondá — növendék volt a hallethél azelőtt s ezen vidám dolgok fölöttébb idegenek valának az egyszerű, komoly helyen.

Rökkó is igen szerette. És Tepelka ur, a költő, nemkülönben. Megjelenése a kicsiny szobában lényeges

hatnak, — mit a női kéz kölcsönözhet csak nekik — nem emítve, ki kell emelnünk a kedves ezerúza-rajzokat. Arról tanuskodnak ezek, hogy készítőik otthon vannak a satirozás, mondjuk arnyalás nehéz mesterségében. Kitűnnek e téren Haba Mariska, Meszáros Katinka, Hutter Mariska, Nagy Paula stb. Megragadnak az arczképek, melyek kifejezesteljes vonásokkal kelnek életre az egyszerű ezerúza és kréta nyomán s alkotóikban már művészeket árulnak el. Arczképekkel szerepelnek: Nagy Paula, Haba Mariska, Ferencz Vilma, Ruzsák Regina.

Gyönyörű alkotásokkal találkozunk még az akvarell- és selyemfestészet terén, pl. Szabadhogyi Ilona fecskei és Horváth Vilma cizái a zsánerképek üdőségével és humorával hatnak. Ugyancsak Horváth Vilma-tól van még egy szép tajakép a kiállításban, mely a sokoldalú képezdészt, mint az olajfestészet esetének mestertel kezeltjét mutatja meg be.

No de térjünk már át a tényleges búcsúünnepélyre. Az ünnepélyt tulajdonképen az intézet kórelében működő b. Margitról nevezett önképző kör rendezte s meg is a nagy érdeklődés és az emelkedett hangulat, mely a választékos közönséget eltöltötte, azt árulta el, hogy ez ünnepély a növendékek búcsúzása az iskolától, a tanulók válassza szeretett tanítónőjüktől.

A műsor különben a következő:

1. *Fonódal* Lisztől; előadja Krécsy A.
2. *Induló*, énekl a kar.
3. *Előre*, Tóth Kálmántól; szavalja Gárzsik J.
4. *A házához*, énekl a kar.
5. *Sonate pathétique* Beethoventől; előadja Horváth V.
6. *Hárfás leány*, énekl Bartos Sz.
7. *Közeg ostroma* Komocsytól; szavalja Katona J.
8. *Hunyadi László* Dopplertől; előadja Gárzsik J. és Szeibert J.
9. *Munka után édes a nyugalom*; felolvassa Berényi K.
10. *Mi kelt föl*. . . énekl a kar.
11. *Overture* Kéleről; harmoniumon és zongorán előadja Nagy P., Horezeg M. és Ruzsák R.
12. *Magyar népdal*, énekl Regela M.
13. *Árvizi hajós* Vorösmartytól; szavalja Bathó Sz.
14. *Szózat* Lisztől; előadja Horezeg M. és Ruzsák R.
15. *Szerencse föl!* énekl a kar.
16. *L' inquietude* Dreyschocktól; előadja N. P.
17. *Záróbeszéd*, tartja Bartos Sz.
18. *Búcsúinduló*, énekl a kar.

Nem bocsátkozhatunk az egyes számok méltatásába, elég, ha megemlítjük, hogy a jelenvolt közönség eleink tapasztalata az összes szereplőket. Csak Bartos Szidi záróbeszédéről kell konstatálnunk, hogy a derek növendék őszinte szívből vett szavaival a jelenlevők szívébe markolt. Kedves megjelenése, szép organum, szabatos előadása, valamint a pillanat ünnepélyessége mind hozzájárultak ahhoz, hogy mikor társnői nevében az intézet igazgatójától, Major János prépostleánytól vett búcsút, szeretett tanárnőnek mondott lsten hozzádott, társnőihez és a közönséghez meghatótt telekkel intezte a válasszavait, mondom, az mind hozzájárult, hogy aki merre nézett, ragyogni látott valamit a pillak alatt: szem alig maradt könyezetlenül. S azok a könyök meg akkor is végig szántották a gyermekek-, illetve a kesz hölgyek harmatarczát, mikor az utolsó számot, a búcsú indulót énekeltek. Most Major János, a kepezde igazgatója vette át a szót. Visszatekintve a múltba, hol szorgalom volt a növendékek jelszava, majd a jövőbe irányította figyelmüket, hol ugyancsak munka var rajok. Kenetteljes hangon kötötte szeretett gyermekei szívére: ha kikerülnek az intézetből, ott is hit legyen mindenkor vezető szillogus. Annak fénye majd elvezeti az élet annyi göröngye fölött mindannyitukat, hogy híven teljesíthessék kötelességeiket, melyekkel önmaguk, az egyház és a haza iránt tartoznak.

Következett a jutalmak kiosztása. Az igazgató aranyat Krécsy Annának, a dr. Kovács István városi orvos által felajánlott 1 db aranyat pedig Ferencz Vilmanak ítélte oda a tanári kar. Azonkívül egy-egy díszkönyvet kaptak még Horváth Vilma és Ruzsák Regina.

változást jelentett az eddigi dolgok rendjében. Mert Rökkó nem jött többé hivatalba. Otthon maradt egész nap, Tilla, a leány mellett. Segített neki a háztartásban. Bohókás mókáival mulattatta. Két játszótárs voltak ők egészen. . . .

Most pedig este is másolt Tepelka ur. Több kellett és a negyvenöt forint, amelyet a miniszteriumban megkeresett, nem volt elég; de vidáman és boldogan tette.

A hivatalban csodalkoztak nagyon. Keresték Rökkót. De Tepelka ur rejtelmesen moolygott, s ennyit szolt csupan: Elajándékoztam. . . .

Búske volt azonban mód felett Tillára, a leányra. Banyilóban lakott, amelyet nem lehetett fűteni. És szívesgőgs örömmel telt meg, a mikor estendon, sétára vivén a leányt, a zsendár főhadnagy, aki a szomszédban lakott, lopva, titkos irigységgel reájuk pillantott.

VI.

Egy este a miniszteriumból tért haza. Től volt már; hullott a hó és ropogós jégtakaró fűtöte a folyam vizét. A gyöngyhegy-uteza sikos vala és pislogva eget a gyér gázlámpák a zuzmarás üveg alatt.

Bolépván a kicsiny, földszintes házba, Tepelka, a költő, Rökkó fájdalmas vonitását hallá.

Igen, Rökkó vonított, vinyonyogott fájdalommal. És üres volt a szoba. Tilla, a szép, csöpp Tilla eltűnt. Szó nélkül hagyta ott őt, a költőt, aki kedvelte. . . .

Ime, a szoba üres és hideg. Tepelka Ad orján a költő, szorongva nézett körül. Majd szaporán pislogó papirlapot és tollat vett elő. Szívét mérhetlen fájdalom szorította össze. És megsimítva a papirlapot, Tepelka belefogott egy lágy, szomorú szonettbe.

Rökkó pedig vinyonyogva dörgölődött Tepelka, öreg, poéta fáradt lábaihoz. . . .

Vasuti menetrend.

Állomások.	II. III. oszt. kocsikkal			
	reggel	d. e.	d. u.	este
Középeurópai idő.				
Köszeg ind.	4 ⁵⁵	8 ⁰⁵	11 ⁵¹	4 ³⁰ 8 ⁴⁰
Lukácsháza (m. h.)	5 ⁰⁸	8 ¹⁰	12 ⁰⁴	4 ⁴⁰ 8 ⁵⁴
Német-Gencs (m. h.)	5 ²⁴	8 ²⁶	12 ²⁰	4 ⁵⁷ 9 ¹⁰
Szombathely érk.	5 ³⁹	8 ⁴⁰	12 ³⁴	5 ¹² 9 ²⁵
Szombathely ind.	6 ⁴⁵	11 ⁰⁰	3 ¹⁵	7 ⁰⁵ 9 ⁵⁸
Német-Gencs (m. h.)	7 ⁰¹	11 ¹⁵	3 ³¹	7 ²¹ 10 ¹⁰
Lukácsháza (m. h.)	7 ¹⁶	11 ³¹	3 ⁴⁶	7 ³⁶ 10 ²⁷
Köszeg érk.	7 ³¹	11 ⁴⁵	4 ⁰¹	7 ⁵¹ 10 ⁴⁰

*) Csak kedden és pénteken közlekedik.
† Csak nyáron vasár- és ünnepnapokon közlekedik.

Szombathelyről Grác felé indul:

	regg.	d. u.	éjjel	7.03
Szombathely	6.04	3.16		
Kis-Unyom	6.17	3.29		
Egyházas-Rádoz	6.31	3.42		
Körmend	6.45	3.56		7.30
Csákány	7.00	4.09		
Rátót	7.09	4.18		7.45
Szt-Gotthárd	7.28	4.36		7.59
Gyanafalva	7.48	4.53		8.10
Grácba érkezik	d. o. 10.25	este 7.35		9.49

Grác felől Szombathelyre érkezik:

	reggel	regg.	este	6.10
Grác	6.10	8.10		6.10
Gyanafalva	7.48	10.54		8.59
Szt-Gotthárd	8.00	11.09		9.15
Rátót	8.12	11.26		9.33
Csákány	8.29	11.36		9.43
Körmend	8.49	11.50		9.57
Egyházas-Rádoz	9.00	12.04		10.12
Kis-Unyom	9.15	12.18		10.26
Szombathelyre érkezik	8.58	12.31		10.40

Magyar királyi államvasutak.

Budapestre.

	d. u.	reggel	este	11.00
Szombathely	12.39	9.05		11.14
Vép	12.52			11.41
Sárvár	1.16			12.24
Kis-Czell	2.21			3.00
Győr	3.00			3.30
Bpestre érk.	9.20	2.05		7.35

Budapestről.

	regg.	d. u.	d. u.	este	9.55
Budapest	8.50	1.45	2.20		2.36
Győr	11.38	4.41	5.30		4.32
Kis-Czell	1.52	6.06	6.49		5.06
O.-Asszonyfa					5.32
Sárvár	2.25	6.29	7.14		6.32
Vép	2.51		10.07		6.46
Szombath. é.	3.04	6.56	10.23		

Déli vasut menetrendje.

Szombathelyről Bécs felé indul:

	regg.	regg.	d. e.	d. u.	este
Szombathely	4.00	5.52	9.01	4.39	
Acsád	4.18	6.07	9.18	4.55	
Bécsbe érk.	8.58	9.40	1.35	9.00	

Bécs felől Szombathelyre indul:

	regg.	d. e.	d. u.	este
Bécs	7.20	1.40	5.25	7.40
Acsád	10.41	4.55	9.18	12.20
Szombath. é.	10.55	5.07	9.33	12.37

Szombathelyről Nagy-Kanisza felé indul:

	d. e.	este	éjjel
Szombathely	11.07	5.18	12.51
Dömötöri	11.23	5.36	1.10
Molnári	11.52		1.21
Győrvár	12.00		1.53
N.-Kanisza érk.	1.84	7.05	3.42

Kanisza felől Szombathelyre indul:

	éjjel	reggel	d. u.
N.-Kanisza	12.45	6.05	2.05
Győrvár	2.39		8.38
Molnári	3.14		4.06
Dömötöri	3.27		4.15
Szombathelyre érk.	3.47	8.45	4.31

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknel és bántalmaknál használható állandó sikerrel: esipő fájás, idegfájdalom, helybeli csusz, hátszaggatás, hágyöngöség, hátgerincz bántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága stb. A hatás bannulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges beküldése mellett bermentve 75 kr. Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor”-hoz Budapest, VI., Váci körút 17.

Kapható eredeti áron **Közegen:**
Floderer Jenő
gyógyszerész urnál
(Csacsinovits-féle gyógyszerertár.)

Posztosztétküldés csak privatoknak.

Egy vég 3 10 méter }
hosszu teljes uri- }
öltöny ára csak }
} valódi }
} gyp- }
} jubol. }

Egy vég egy fekete szalonöltönyhöz 10 ft.

Felöltő-szövetek 3 ft 25 krtól méterenként fölfelé; Loden bájós színekben 1 vég 6 ft, 1 vég 9 ft 95 kr.; peruvien és dosking, allami-, vasuti tisztviselőknék- és Richter-Talar-szövetek; legfinomabb kammgarn és cheviotokat, ugyint egyenruha-szövetek a penzügyőreag és csendőreag részére stb. stb. küld gyári áron a pontos és szolidnak ismert

posztgyári **Kiesel-Amhof Brünnen.**
raktár

Minták ingyen és bermentve. — Mintáiból szállítás.
Figyelemre méltó! A n. é. közönség különösen arra figyelmeztetik, hogy szövetek közvetlen helyről való beszerzés esetén sokkal olcsóbban álltanak, mint a közvetítő kereskedelem útján. A Kiesel-Amhof Brünni cég az összes posztógyári valógyári áron küldi szét és nem számítja hozzá a magánvevőt annyira megkárosító ugynevezett szabozengedmenyt.

Cs. ktr. szab. Ditrichstein-féle

poloskairtó szer

felülmulhatlan hatású a poloskák és ezek petéinek kiirtásánál. Alkalmazható mindenütt a nélkül, hogy ennek nedvessége folytán a kárpitokon, szöveteken vagy butorokon folt- vagy pecsétnyomot hátrahagyna. Orvosiilag konstatálva, miszerint a szoba levegője desintecziálódik; nem lobbanékony és így a lektünőbb poloskairtó szer.

Ára üvegenként ecsettel 40. 75 kr., 1.50, 3 ft. Gummifacsokendő 40 kr.

Egyidejűleg ajánlom kis kézi gőzgépeket, melynek segítségével a poloskairtó szer gőze minden poloskairtó el. — Ára ezen kis kézi gőzgépek 2 ft.

Svábbogarak, oroszférgek, molyok és bolhák legrovidebb idő alatt alaposan kiirtatnak **irtóporom** által. 1 doboz 40 kr. és 1 ft. — Gummifacsokendő drbjá 40 kr.

Megrendelések utánvót vagy a pénz előleges beküldése mellett pontosan eszközöltetnek.

DITRICHSTEIN MÓR,
Budapest, VII., Nyár-utca 34. szám.

Elárulók kerestetnek.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzhírre teszi, hogy a közzei kir. járásbíróag 1896. évi 2907. számú végzése következtében dr. Rapoch Frigyes ügyvéd által képviselt Gestetner Natán javára Waltersdorfer Sándor ellen 258 ft 22 kr. s jár. erejéig 1896. évi augusztus hó 27-en foganatosított kielégési végrehajtás újjan lefoglalt és 383 ft-ra becsült 2 borju, 1 tehén, 2 ló, 2 szekér, butorok, hordók, bolli berendezes s többi ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a közzei kir. járásbíróag 1405. 1898. számú végzése folytán 32 ft 67 kr. határelekos tőkéskövetelés, ennek járulékaí bírólag már megállapított költségek erejéig

Szerdahelyon leendő eszközlésére 1898. évi július hó 7-ik napjának délelőtti 10 órája

határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígerőnek becsáron atul is el fognak adatni.

Kel: Közegen, 1898. évi május hó 29. napján.

Rusa Gyula,
kir. bírósági végrehajtó.

A Szombathely Városi Takarékpénztár

a városházával átellenben lévő belsikátor 3-ik számú saját házának a földszintjén a közönség kényelmére új hivatalos helyiségeit megépítette.

Amikor ezt köztudomásra hozzuk, egyuttal a nagyérdemű közönség figyelmét intézetünk üzletkorere fölhívjuk:

ELFOGADUNK:

1. **Takarékbetétet**; a melyre a betét napját követő naptól számítva, minden levonás nélkül, a szokásos fél éves tőkésítéssel **tiszta 5%-os kamatot fizetünk.**

Más pénzintézetek betétkönyvecskeit átszámoljuk. A benyújtott könyvecske elleneben az intézetünk betétkönyvecskejét azonnal átadjuk, amelyből, a fennálló szabályok figyelemben tartásával, a fél kiveteleket is eszközölhet. A booserelesre átadott könyvecske értéket, a mit azzal az intézettel, ahol a betét előbb volt, elszámoljuk, ugyancsak minden levonás nélkül tiszta

5%-al KAMATOZTATJUK.

Rendszeres tőkéggyűjtésre:

2. **Évi betét-osztályt** nyitottunk, amelynek bárki tagja lehet, az ée bizonyos szakáiban egyforma befizetésekkel kivin egy meghatározott időre, egy bizonyos összeget magának vagy másnak a részére összeggyűjteni.

A befizetés történéhek minden hónapban, vagy minden negyedévben. 5-, 10-, 12-, 20 évi időtartamra.

Különös előnye, hogy minden negyedévben tőkésítetlik. —

3. **Befizetéseket folyószámlai cheque számlára:** Főképen ajánlatos kereskedők és iparosok részére, akiknek időleges kifizetéseik vannak, (p. o. betenktint vagy havonta) hogy az időközi kamatokat el ne veszítsék, a napi bevetelöik egyrészet cheque számlájukra befizetik és a kötelezettöögük napján intézetünk helyottuk a fizetéseket esetleg postatakarékpénztár útján is eszközli.

4. **Értékeket megörzés végett;** ujonnan épített tűz- és betörésmentes hivatalos helyiségeinkben a megörzésre átadott értékpapírok szelvényeinek esedékesességét, ugy-zintén kamatozó magánokiratok járulékaít nyilvánartartjuk és azokat a betevő fél javára folveszi, illetve beszedi.

5. **Szelvények beváltását** eszközöljük stb. stb.

Kölesönt adunk: Váltókra, jelzalogokra, értékpapír-, jó befektetésekre, vertpénz-, arany-, ezüst-, ékszerekre stb. stb.

A közönség különös figyelmébe ajánljuk az intézetünknel már régóta fönnálló

5 és 1/2%-os hetibefizetéses korona-egyletet,

amely a hasonló intézmények között a legelőnyösebb, mert: a) a befizetés csak 50 fillér.
b) csak két évig tart a befizetési idő.
c) a 104 heten (két év) át 104 koronával történt befizetett könyvecskét minden levonás nélkül tiszta.

5%-os

gyümölcsöztetéssel, illetve 109 koronával váltjuk magunkhoz.

d) az egy koronás hetibefizetés is, minden utólagos pótfizetés nélkül, bármely napon megkezdhető.

e) tagja tőkék és kamataikra néve teljesen szabadon rendelkezhetnek és befizetett pénzeiket csekély idajji fölmondásra, esetleg azonnal is fölvehetik; nem ugy, mint hasonezélú szövetkezeteknél, a hol a kereskedelmi törvény rendelkezése szerint a tagok az esetleges veszteségekért egyetemlegesen felelősek levén, a miért is, a már befizetett pénzüik után megjáró részüket ha kiakarnaik venni, kevés eset kivételével csakis a kikötött évsorozat (p. o. 5-10 év) után, az összes kintlevőségek behajtását követő leszámolás után kaphatják meg.

Fölvilágosításokkal készséggel szolgálunk.

Szombathely Városi Takarékpénztár.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Közegen.